

گزارش کار

نوشتن یک برنامه به زبان اسمبلی MIPS

معماری کامپیوتر

استاد: دکتر دهقانی

نام دانشجو: مهدی بازاریار

شماره دانشجویی: 971531003

تاریخ: 1399/11/11

اهداف:

- نوشتن برنامه محاسبه سن کاربر به زبان اسمبلی MIPS
- اجرای برنامه بر روی شبیه ساز

مقدمه:

درباره پردازنده های MIPS: MIPS یک معماری مجموعه دستورات RISC است که پیشتر توسط MIPS Computer Systems و حال توسط MIPS Technologies توسعه می یابد.

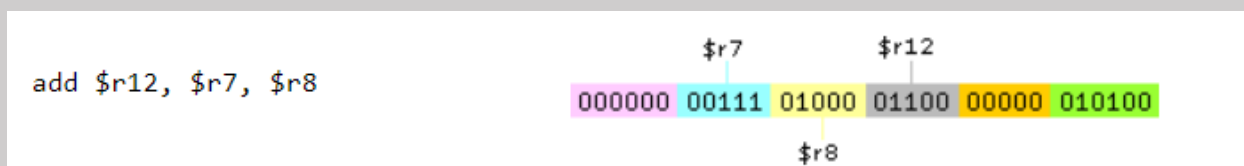
تاریخچه: پردازنده MIPS به عنوان بخشی از پروژه تحقیقاتی VLSI در دانشگاه اسنتفورد، در اوایل دهه هشتاد میلادی توسعه پیدا کرد. پروفیسور جان هنسی، توسعه پردازنده را با یک جلسه ایده پردازی که با حضور دانشجو های فارغ التحصیل تشکیل شده بود، شروع کرد. این جلسات مطالعه و ایده پردازی، به آغاز توسعه پردازنده ای منجر شدند که از اولین پردازنده های RISC محسوب می شود.

معماری MIPS: گروه تحقیقاتی اسنتفورد تاریخچه ی قدرتمندی در مبحث کامپایلر ها داشتند، همین تاریخچه به آن ها کمک کرد تا پردازنده ای بسازند که معماری آن کامپایلر را خلاف عرف آن دوران، به سخت افزار نزدیک تر کند.

به همین دلیل، پردازنده MIPS، مجموعه دستورات کوچک و ساده تری را به همراه داشت. هر کدام از دستورات در یک چرخه کلاک اجرا می شدند. این پردازنده از تکنیکی به نام **pipelining** برای اجرای بهینه تر دستورات بهره می برد.

MIPS از 32 رجیستر که هر یک عرضی 32 بیتی دارند استفاده می کرد.

مجموعه دستورات: مجموعه دستورات MIPS از حدود 111 دستور تشکیل شده، که هر یک با 32 بیت نشان داده می شوند. مثالی از یک دستور MIPS به شکل زیر است:

بالا سمت چپ نمایش اسمبلی و سمت راست نمایش باینری دستور افزودن در MIPS اند. این دستور به پردازنده می گوید که مجموع مقادیر ذخیره شده در رجیسترهای 7 و 8 را حساب کرده و نتیجه را در رجیستر 12 ذخیره کند. علامت دلار (\$) برای نشان دادن یک عملیات بر روی رجیسترها استفاده می شود. نمایش باینری رنگی سمت راست، بیانگر 6 رشته (field) یک دستور MIPS است. پردازنده نوع دستور را استفاده از اعداد باینری اولین و آخرین رشته تشخیص می دهد. در این مثال، پردازنده با دیدن صفر در اولین رشته و 20 در آخرین رشته، تشخیص می دهد که این دستور افزودن است.

عملوند ها در خانه های آبی و زرد رنگ اند و مکان دلخواه در خانه ی بنفش نمایش داده شده است. خانه ی نارنجی رنگ میزان جا به جایی (shift) را مشخص می کند، چیزی که در عمل جمع از آن استفاده نمی شود.

مجموعه دستورات شامل انواع دستورات ساده اند، از جمله:

- 21 دستور محاسباتی (+, -, *, /, %)
- 8 دستور منطقی (&, |, ~)
- 8 دستور دستکاری بیت
- 12 دستور مقایسه (<, <=, =, >=, >)
- 25 دستور انشعاب/پرس
- 15 دستور load
- 10 دستور ذخیره سازی
- 8 دستور انتقال
- 4 دستور متفرقه

MIPS در دنیای امروز: ماحصل تحقیقاتی که در دانشگاه استنفورد به ساخت نخستین چیپ MIPS منجر شد، شرکت MIPS Computer Systems در سال 1984 تاسیس شد. بعدها و در سال 1998، این شرکت توسط شرکت Silicon Graphics خریداری شده و تحت عنوان MIPS Technologies به حیات خود ادامه داد. امروزه MIPS به وسایل مختلفی در زندگی ما نیرو می بخشد.

انجام پروژه:

ابتدا دستورات SystemCall پردازنده MIPS را با هم مرور می کنیم:

System Calls

Service	Operation	Code (in \$v0)	Arguments	Results
print_int	Print integer number (32 bit)	1	\$a0 = integer to be printed	None
print_float	Print floating-point number (32 bit)	2	\$f12 = float to be printed	None
print_double	Print floating-point number (64 bit)	3	\$f12 = double to be printed	None
print_string	Print null-terminated character string	4	\$a0 = address of string in memory	None
read_int	Read integer number from user	5	None	Integer returned in \$v0
read_float	Read floating-point number from user	6	None	Float returned in \$f0
read_double	Read double floating-point number from user	7	None	Double returned in \$f0
read_string	Works the same as Standard C Library <code>fgets()</code> function.	8	\$a0 = memory address of string input buffer \$a1 = length of string buffer (n)	None
sbrk	Returns the address to a block of memory containing n additional bytes. (Useful for dynamic memory allocation)	9	\$a0 = amount	address in \$v0
exit	Stop program from running	10	None	None
print_char	Print character	11	\$a0 = character to be printed	None
read_char	Read character from user	12	None	Char returned in \$v0
exit2	Stops program from running and returns an integer	17	\$a0 = result (integer number)	None

هر برنامه اسمبلی MIPS، دارای دو بخش **.data** و **.text** است. بخش **.data** تمامی داده های برنامه و بخش **.text** تمام دستورات را در خود جای می دهد.

```
1  .data
2      Month: .space 48
3      promptForYearOfBirth: .ascii "Enter your year of birth: "
4      promptForMonthOfBirth: .ascii "Enter your month of birth: "
5      promptForDayOfBirth: .ascii "Enter your day of birth: "
6
7      promptForCurrentYear: .ascii "Enter current year: "
8      promptForCurrentMonth: .ascii "Enter current month: "
9      promptForCurrentDay: .ascii "Enter current day: "
10
11     printAge: .ascii "\nYou are "
12     userYear: .ascii " year's and "
13     userMonth: .ascii " month's and "
14     userDay: .ascii " Day's old."
15
16
17 .text
```

خط دوم ما یک لیبل به نام **Month** تعریف کرده و با استفاده از عبارت **.space**، مقدار **48** واحد از حافظه را به آن اختصاص داده ایم. این کار شبیه به تعریف آرایه ای در زبان اسمبلی MIPS است. دلیل **48** بایتی قرار دادن حافظه این است که ما قصد ذخیره **12** عدد از نوع **int** را داریم. می دانیم که هر **int**، **4** بایت از حافظه را اشغال می کند، پس در نتیجه برای ذخیره **12** بایت، ما به **4*12** واحد از حافظه نیازمندیم.

در خط های **2** تا **14**، با استفاده از عبارت **.ascii** و لیبل های مناسب، جمله های لازم برای کارکرد صحیح برنامه را ذخیره میکنیم تا در برنامه از آنها استفاده کنیم. عبارت **.ascii** رشته ها را در بخش داده ذخیره کرده و یک نشانگر **null** هم با آن ها ذخیره می کند.

```
19     #Here we add number of days in different months
20     # Index/ Offset = $t0
21     addi $t0, $zero, 0
22     #1
23     addi $s0, $zero, 31
24     sw $s0, Month($t0)
25     addi $t0,$t0, 4
```

در این بخش از برنامه، قصد داریم که تعداد روزهای موجود در هر ماه میلادی را در آرایه ی **Month** که پیشتر تعریف کردیم ذخیره کنیم. برای این کار به یک **offset** برای پیمایش آن **48** خانه حافظه نیاز داریم. **offset** که در اینجا در فضای **\$t0** ذخیره شده، مقدار صفر دارد. پس از آن و با پر شدن هر یک از خانه های آرایه **Month**، مقدار **offset** هر بار **4** واحد اضافه می شود. با دستور **addi** می توان مقدار **0** را با **\$zero** جمع کرده و حاصل را که باز هم صفر است در **\$t0** ذخیره کرد. در خط **21**، ما ابتدا با دستور **addi** مقدار **31** را برای ماه اول در مکان حافظه **\$s0** ذخیره می کنیم (مقادیر ذخیره شده در این رجیستر در طول فراخوانی ها دست نخورده باقی می مانند). سپس در خط **24** با استفاده از دستور **sw** (store word)، مقدار ذخیره شده در **\$s0** را در

خانه شماره **\$t0** آرایه Month ذخیره می کنیم. در نهایت با استفاده از دستور **addi** مقدار 4 واحد به عدد ذخیره شده در **\$t0** می افزاییم تا شماره ماه بعدی در خانه های بعدی ذخیره شود.

همه اعمال بالا تا خط 69 برنامه به منوالی که بیان شد انجام می گیرند تا در نهایت تعداد روزهای هر ماه از سال میلادی در آرایه Month ذخیره شوند.

```
73     main:
74
75     #prompt the user to enter day of birth
76     li $v0, 4 #the code to display string is 4
77     la $a0, promptForDayOfBirth
78     syscall
79
80
81     #Get the user's day of birth
82     li $v0, 5 #this the ins that tells the system that we want to get an int from the user
83     syscall
84     #the number is gonna be saved in v0
85
86     #store the result in $t0
87     move $t0,$v0
88
```

در خط 73، با یک لیبل مشخص کرده ایم که این بخش main برنامه ی ماست. در این بخش قصد داریم که با نشان دادن پیام هایی که در ابتدای برنامه و در بخش **data**. ذخیره کردیم، اطلاعات لازم برای کارکرد برنامه را از کاربر بگیریم. در ابتدا با دستور **li** ، دستور شماره 4 (که همانطور در جدول صفحه 3 بیان شد، برای پرینت یک رشته روی صفحه است) وارد مکان **\$v0** می کند. این یعنی که سیستم برای پرینت یک رشته آماده است. در ادامه با دستور **la** (load address) آدرس متن ذخیره شده در حافظه را وارد مکان **\$a0** می کنیم چرا که دستور پرینت مقداری که می خواهد پرینت شود را از این خانه بر میدارد. در نهایت در خط 78 با دستور **syscall**، به سیستم فرمان می دهیم که عملی که از آن خواسته ایم را انجام دهد.

در ادامه و در خط 82، با استفاده از دستور شماره 5 (که طبق جدول صفحه 3 برای گرفتن یه **int** از کاربر است)، مقدار مورد نیاز را از کاربر دریافت کرده و سیستم آن را در مکان **\$v0** ذخیره می کند (مشاهده می کنید که در خط 83 هم از عبارت **syscall** استفاده شده تا از سیستم بخواهیم که دستورات مورد نظرمان را انجام دهد، از این به بعد این دستور در جاهای بسیاری از برنامه مورد استفاده قرار می گیرد.) برای اینکه مقدار گرفته شده از کاربر از دست نرود، در خط 87، با استفاده از دستور **move** آن را از مکان **\$v0** به مکان **\$t0** انتقال می دهیم.

تا خط 160 برنامه، عملیات های بالا 5 مرتبه دیگر انجام شده و مقادیر روز تولد، ماه تولد، سال تولد، روز فعلی، ماه فعلی و سال فعلی به ترتیب از کاربر گرفته شده و به ترتیب در خانه های **\$t0**، **\$t1**، **\$t2**، **\$t3**، **\$t4** و در نهایت **\$t5** ذخیره می شوند.

دستورات system call: همانطور که مشاهده کردید، تا اینجای برنامه بارها از دستور **syscall**، مثلاً برای پرینت رشته‌ها، استفاده کرده ایم. پیش از اینکه هر کدام از **system call** های موجود در مارس را فراخوانی کنیم، کد **system call** در مکان **\$v0** ذخیره می شود. پس از آن، دستور **syscall** برای **invoke** کردن **system call** استفاده می شود.

در یک سیستم واقعی MIPS، دستور **syscall (instruction)**، یک **system call exception (exception code 8)** را **trigger** می کند که در نهایت باعث انتقال کنترل از فضای کاربر به فضای کرنل (جایی که **system call** هندل می شود) می شود. کرنل مقدار موجود در **\$v0** را بررسی کرده تا مشخص کند که کاربر کدامین **system call** را درخواست کرده است.

در مارس، **system call** ها توسط خود شبیه ساز هندل می شوند و نه توسط کرنل (**exception and interrupt handler**) که بتوانیم آن ها را مطالعه کرده و آن ها را تغییر دهیم. متأسفانه این باعث می شود که پیاده سازی **system call** ها به صورت ویرایش شده با دستور **syscall** غیر ممکن باشد.

```
162      j calculateAge
163
164      #end program
165      li $v0, 10
166      syscall
167
168
169      calculateAge:
```

در ادامه، برای محاسبه سن ما از یک تابع به نام **calculateAge** استفاده کرده ایم که دستورات محاسبه سن را در خود جای داده است. در خط 162 و در حالی که هنوز در تابع **main** برنامه هستیم، با استفاده از دستور **j (jump unconditionally)**، بدون هیچ شرطی، برنامه به خانه 169 پرش می کند. دستوری که در خط شماره 165 استفاده شده، طبق جدول برای متوقف کردن برنامه به کار می رود تا با اجرای مداوم یک دستور، برنامه با مشکل مواجه نشود. البته در این بخش برنامه چون از دستور پرش پیش از دستور توقف استفاده کرده ایم، این دستور کارایی ندارد.

```
169      calculateAge:
170      #if birth date is greater then current
171      #birth_date, then donot count this month
172      #and add 30 to the date so as to subtract
173      #the date and get the remaining days
174      bgt $t0,$t3,birthDayGreaterThanCurrentDay
175      currentDayPass:
176
177      #if birth month exceeds current month,
178      #then do not count this year and add
179      #12 to the month so that we can subtract
180      #and find out the difference
181      bgt $t1,$t4,birthMonthGreaterThanCurrentMonth
182      currentMonthPass:
```

اگر شماره روز تولد کاربر از مقدار روز فعلی بیشتر باشد، پس آن ماه محاسبه نشده و در عوض 30 روز به روز فعلی اضافه می شود تا با منهای آن ها روز های باقیمانده آن به دست آیند. در خط 174، با استفاده از شبه دستور **bgt** (**branch if greater than**)، مقادیر **\$t0** (روز تولد) را با **\$t3** (روز فعلی) مقایسه می کنیم و در صورت که این مقدار روز تولد از روز فعلی بیشتر بود، برنامه به تابع **birthDayGreaterThanCurrentDay** پرش می کند. لیبل ذکر شده در خط 175، برای این است که برنامه پس از اینکه تابع ذکر شده در خط بالایی را به اتمام رساند، به خط 175 از برنامه برگردد و از اینجا ادامه دهد.

خطوط 181 و 182 هم بیانگر عملیاتی شبیه به بالا هستند که این تفاوت که این بار ماه تولد و ماه فعلی با هم مقایسه شده و در صورتی که ماه تولد از ماه فعلی بیشتر بود، برنامه به تابع **birthMonthGreaterThanCurrentMonth** پرش کرده و پس از انجام عملیات موجود در آن تابع، به لیبل **currentMonthPass** بر می گردد.

```

183      #calculate date, month, year
184      sub $s0,$t3,$t0
185      sub $s1,$t4,$t1
186      sub $s2,$t5,$t2
187
188      #DisplayAgeMessage
189      li $v0,4
190      la $a0, printAge
191      syscall
192
193      #print year of age
194      li $v0,1 #to print an integer, the code is 1
195      addi $a0,$s2,0
196      syscall
197      #DisplayYearMessage
198      li $v0,4
199      la $a0, userYear
200      syscall
201

```

پس از اینکه همه عملیات بالا محاسبه شدند و مقادیر های **\$t0,\$t1,\$t2,\$t3,\$t4** و **\$t5** نهایی شدند. وقت محاسبه سن کاربر است. با استفاده از دستور **sub**، مقادیر روز، ماه و سال فعلی را از مقادیر روز، ماه و سال تولد کم می کنیم و به ترتیب در مکان های **\$s0,\$s1** و **\$s2** ذخیره می کنیم. در نهایت با استفاده از دستوراتی که پیشتر هم در برنامه مشاهده کردیم، ابتدا متن هایی را پرینت کرده و سپس مقادیر محاسبه شده را تک تک به اطلاع کاربر می رسانیم.

```

228      birthDayGreaterThanCurrentDay:
229      sub $t1,$t1,1
230      #t6 is temporary
231      #here it saves month[birth_month - 1] value
232      sw $t6, Month($t1)
233      sub $t6,$t6,1
234      add $t3,$t3,$t6
235
236      j currentDayPass
237
238      birthMonthGreaterThanCurrentMonth:
239      sub $t5,$t5,1
240      add $t4,$t4,12
241
242      j currentMonthPass
243

```

در انتهای برنامه نیز دو تابع `birthMonthGreaterThanCurrentMonth` و `birthDayGreaterThanCurrentDay` را مشاهده می کنیم که عملیاتی را روی مقادیر روز و ماه و سال انجام می دهند.

برنامه فعلی در شبیه ساز **Mars 4.5** نوشته شده و منبع بنده برای الگوریتم محاسبه سن، سایت **GeeksForGeeks** است.

در حقیقت من برنامه نوشته شده به زبان جاوا برای محاسبه سن را به برنامه ای به زبان اسمبلی میپس ترجمه کرده ام. کد اصلی جاوای این برنامه را مشاهده می کنید:

While calculating the difference in two dates we need to just keep track of two conditions that will do.

- If the current date is less than that of the birth date, then that month is not counted, and for subtracting dates we add number of month days to the current date so as to get the difference in the dates.
- If the current month is less than the birth month, then the current year is not taken into count as this year has not been completed and for getting the difference of months, we subtract by adding 12 to the current month.
- At the end we just need to subtract the days, months and years to get the difference after the two conditions are dealt with.

Below is the implementation of the above approach :

C++ Java Python C# PHP

```
// Java program for age calculator
import java.io.*;

class GFG {
    static void findAge(int current_date, int current_month,
                       int current_year, int birth_date,
                       int birth_month, int birth_year)
    {
        int month[] = { 31, 28, 31, 30, 31, 30, 31,
                        31, 30, 31, 30, 31 };

        // if birth date is greater then current
        // birth_month, then donot count this month
        // and add 30 to the date so as to subtract
        // the date and get the remaining days
        if (birth_date > current_date) {
            current_month = current_month - 1;
            current_date = current_date + month[birth_month - 1];
        }

        // if birth month exceeds current month,
        // then do not count this year and add
        // 12 to the month so that we can subtract
        // and find out the difference
        if (birth_month > current_month) {
            current_year = current_year - 1;
            current_month = current_month + 12;
        }

        // calculate date, month, year
        int calculated_date = current_date - birth_date;
        int calculated_month = current_month - birth_month;
        int calculated_year = current_year - birth_year;

        // print the present age
        System.out.println("Present Age");
        System.out.println("Years: " + calculated_year +
                           " Months: " + calculated_month + " Days: " +
                           calculated_date);
    }
    public static void main(String[] args)
    {
        // present date
        int current_date = 7;
        int current_month = 12;
        int current_year = 2017;

        // birth dd// mm// yyyy
        int birth_date = 16;
        int birth_month = 12;
        int birth_year = 2009;

        // function call to print age
        findAge(current_date, current_month, current_year,
                birth_date, birth_month, birth_year);
    }
}
```